

KOLUMNA

Vrednost PRESTIŽA

Morda bi zares raje rekla, da jo to nedeljo privlači narava, da bi šla v gore do prve kočice in se najedla kislega mleka in zelja ... A če sledi, kakor jo uči njena coachinja, resnici, jo precej bolj privlači trgovinski modni kompleks malo čez mejo in v njem ena od tistih trgovin, v katerih si želiš, da kreditna kartica ne bi imela limita. Ja, v kupovanju dragocenih torbic, dodatkov, hlač, jaken, oblekic, čevljev, nakita in tako naprej vselej najde nadgradnjo sebi. Zdi se ji, da je zares vredna, ker si lahko privoščiti domala vse, kar si želi. In ja, vsakokratna izbrana oblačila na njej zares kažejo umetelnost druge kože, ki se ji ne da upreti. Opazuje okolico, ko s premožnim partnerjem posedata v eni od restavracij v Stari Ljubljani, in v mislih kombinira razne variacije te prelepe rožnate oblekice, ki se bo prav dobro podala k srebrnim čevljem, ki jih je ravno prinesla iz Milana. Ja, v potrošnji je čarobnost, in oči se ji svetijo, ko ji Primož predlaga pozno jeseško potovanje nekam na toplo. Res je, podjetje posluje zelo lepo, zakaj ne bi svoji srčni izbranki privoščil tisto, kar ji srce poželi? In ko se tako pogosto srečujeta še z drugimi iz svoje družbe uspešnih in izbranih, ki ji obilje v zemeljskih užitkih, od hrane, pijače pa do luksuza tako v domačem okolju kot na razkošnih počitniških vilah in plovilih, ni tuje. Ona ponovno čuti, da je izbrana. Prav

TEKST **LUCIJA MULEJ MLAKAR**

takšno vibracijo obilja žari celotno omizje, ko jih opazuje natakter in v sebi začuti tisto čudno praznino. Zdi se mu, kot da je zanje prosoben. Ja, potrošnja ima smisel. In ja, tako Maša kot Primož natančno vesta, zakaj jima je dobro skupaj. Rada dobro jesta, potujeta, se lepo oblačita. Uživata v prelepih oblikah doma, kjer si brez težav, pravzaprav kadarkoli, pričarata lepoto in toplino, če ne celo pravljico vzdušje. Ne moti ju, da marsikdo zanju reče, da sta materialista. Kaj že to sploh pomeni? Prav veliko pozornosti tem besedam ne posvečata,

saj sta zazibana v udobje in paleta razvad čutnega in senzualnega, kar počasi in z gotovostjo izklaplja številne vrline, ki se gradijo v neprenehni rasti in razvoju, ki vselej zver Užitka drži na vrvi in bodicah. Mar ne drži, da vsak od nas raje je dobro kot slabo, se vozi v boljših kot slabših avtomobilih, živi v lepših kot grših stanovanjih? Da ima vsega več kot manj, vsekakor pa vedno dovolj časa, da si lahko privoščiti vse tisto, kar ga veseli? Morda res, morda pa tudi ne. Denar ima za mnoge osrednji pomen. Vsak nov projekt je lahko nov izziv, zlasti takrat, kadar so nagrade obetavne, in še posebej tedaj, ko se merijo v presežkih – in Primož je eden tistih srečnežev, ki se je znašel ob pravem času na pravem kraju in bogatel na področju, ki je v nenehni konjunkturi. In Maša je po več razpadlih vezah, ko je skrbela tako za dom kot za denar, olajšana, da zdaj nekdo drug skrbi

zanjo. In kot ji reče njena coachinja, z denarjem ni težava. Pomembno je le, kakšen odnos ima tisti, ki je izbran v svet prestiža in luksuza do sebe, do sveta in ostalih, ki se borijo zunaj obzidja privilegiranih in vseh dobrin, četudi zasluž(e)nih. Seveda se v teh izbranih družbah pogosto pritoži nad pretoplino vinom, preslanim kaviarjem ali preveč eteričnim vzdušjem, saj je izbran okus kakopak sposoben subtilnih zaznav in kritičnosti na ravneh, ki jih 'navadni' ljudje pač niso sposobni prepoznati. Princeza na zrnu graha je prav zaradi lastne izbrane in prefinjene sposob-

nosti zaznava graha pod tisoč žimnicami izjemna. In vsak 'izbrani' sloj lastno izrednost ovekoveči na sebi lastne načine. In tako koristijo priznane blagovne znamke hrane, restavracij, oper in vsega drugega prestiža in se veselijo še ene čarobne minute, ki jo bodo preživeli med izbranci. Res je, z izbranim vinom, umetnostjo dotika

na golo kožo in s tistim pravim pogledom globoko v oči, kjer se palača užitkov materialnega sveta razbohota v domišljiji ... zares ne rešujemo sveta, a morda zato nismo izbrani? Bajе da ima tisti, ki ima denar, moč. Pa ima tudi smisel?

Kljub vsemu bogatimo naprej, množimo materialne užitke do točke, da izmojstrimo stil! Tako je vedno več takšnih, ki znajo biti bogati tako in drugače. Takšnih, ki cenijo prestiž zaradi karizme, ki jo, na primer, nudi umetnost, vrhunskost zaradi talenta samega, in ne ega, ki se napihne v sebi, ker mu je dano to okušati. Lepo je opazovati ljudi, ki jim je uspelo, ko zažarijo in ohranjajo notranjo luč. In takšni ljudje so tisti, ki v denarju najdejo smisel za vse, ki jih obkrožajo: majhnemu dajo priznanje, velikemu še eno priložnost, oholemu milino in uničenemu vero. In ja, takšnih je v našem malem okolju Slovenije čedalje več, in takšni razumejo, zakaj je le ena plat življenja vselej izkrivljena, najsi bo duhovna ali materialna. Nikdar ne zamenjajo pomena vrednosti, za katere se je vredno truditi ne glede na dobičke, drage restavracije in prestižne dobrine. In ja, takšni so sol zemlje in temelj vsakega naroda, na katerih lahko gradijo vsi, tako veliki kot mali. ■

FOTO PROFIMEDIA